

Påskeandakt til menighetsbladene 2017.

«Å, la aldri noensinne korsets tre meg gå av minne»

Påskan er kirkens største høytid, men den er ei høytid som kan være vanskelig å forstå, og vanskelig å fortelle om slik at den oppleves aktuell for mennesker i dag.

Vår kristne tro er grunnlagt på historiske hendelser. Vi tror at Gud har skapt verden. Vi tror at Gud sendte sin egen sønn, Jesus Kristus til jorda – for å skape grunnlag for tilgivelse og evig liv. Vi tror at Jesus døde på korset på langfredag, at han sto opp igjen på søndag, første påskedag, og at han for opp til himmelen 40 dager etter det.

Dette er historiske hendelser, alt sammen, selv om det ikke kan bevises. Vår kristne tro blir meningsløs hvis den ikke knyttes til Jesus Kristus, hans lidelse, død og oppstandelse.

Guds kjærlighet til oss mennesker er bærebjelken i påskens budskap. Den lille Bibel, Joh. 3, 16 uttrykker dette svært tydelig: *«For så høyt har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå forta, men ha evig liv.»*

Når Jesus dør på korset på langfredag, kan vi med rette si at han dør som resultat av et justismord: Pontius Pilatus dømmer Jesus til døden, selv om han ikke har gjort noe galt. Men samtidig kan vi med like stor rett si at det Jesus egentlig dør av, er kjærlighet. Han dør av sin egen kjærlighet til alle mennesker, inkludert oss som leser dette bladet akkurat nå.

Korset er det mest kjente kristne symbol. Vi bruker det som et tegn på kristendom, og på kristen tro. Korset er ikke først og fremst et tegn på død, men et tegn på Jesus som døde, og sto opp igjen. Korset er et sterkt uttrykk for Jesu kjærlighet til oss.

Jesu død betyr at våre synder er sonet, Jesus har gjort opp for oss.

Jesu oppstandelse betyr at livet har vunnet over døden.

Det blir ingen 1. påskedag og oppstandelsesglede uten langfredagens budskap om Jesu død på korset. På den annen side: Jesu død på langfredag er verdiløs for oss uten 1. påskedags budskap om oppstandelse.

Jeg ønsker alle en velsignet påkehøytid, med rom for undring, men også med rom for takknemlighet og tro.

Å, la aldri noensinne korsets tre meg gå av minne,
Som deg, frelsens fyrste, bar!
Men la kors og død og smerte tale, rope i mitt hjerte
Hva min frelse kostet har!
(fra salmen «Naglet til et kors på jorden» av B. G. Sporon. Vers 6)

Olav Øygard

Biskop i Nord-Hålogaland